

Amăgirea lui Stoltenberg, pierderile militare ale lui Macron, Occidentul marșează apentru Ucraina non-N.A.T.O.

Rodney Atkinson & Dmitry Babich (<https://www.art-emis.ro/rodney-atkinson-dmitry-babich/>)

🕒 17 Martie 2024

ARGUMENT An expert's point of view on a current event.

NATO Should Not Accept Ukraine—for Ukraine's Sake

The top five reasons that expanding the Western alliance would make Kyiv even worse off.

The Foreign Policy Journal

By Stephen M. Walt, a columnist at Foreign Policy and the Robert and Renée Belfer professor of international relations at Harvard University.

(/images/stories/analize/Ucraina_2024.jpg)

În timp ce publicația americană „Foreign Policy” acceptă opinia lui Putin despre Ucraina care nu este membru N.A.T.O. și admite că Rusiei îi pasă mai mult de Ucraina decât de Occident, există o mare disensiune în cadrul alianței occidentale. Jens Stoltenberg, vorbind la ceremonia de aderare a Suediei la N.A.T.O., continuă retorica războiului: „Predarea nu este o soluție pașnică. Trebuie să continuăm să facem Ucraina puternică. Trebuie să-i arătăm lui Putin că nu va obține ceea ce își dorește pe câmpul de luptă”.

Dar un raport al armatei franceze difuzat presei franceze susține contrariul:

„Cea mai gravă eroare de analiză și judecată ar fi aceea de a continua să cauți soluții exclusiv militare pentru a opri ostilitățile”. Un ofițer francez rezumă: „Este clar, având în vedere forțele prezente, că Ucraina nu poate câștiga acest război militar”.

Raportul francez este analizat atent pentru că (după cum arată furia lui Macron și retorica din ce în ce mai agresivă) francezii au probabil mai multe trupe pe teren în Ucraina decât oricine altcineva și sute au fost uciși în bombardamentele rusești asupra ținutelor militare. Raportul francez continuă:

„Zelensky ar avea nevoie de 35.000 de bărbați pe lună, dar nu recrutează nici jumătate dintre ei, în timp ce Putin atrage de 30.000 de voluntari lunar. Eșecul ucrainean de la Avdiivka arată că, în ciuda trimeriei de urgență a unei brigăzi „de elită” - a 3-a brigadă de asalt aerian Azov - Kievul nu este capabil să restabilească la nivel local un sector al frontului care se prăbușește”

Belicoșii ucraineni au suferit și o lovitură gravă din partea Papei care, într-un interviu de televiziunea elvețiană, a cerut Kievului să negocieze pacea:

Eu cred că cel mai puternic este cel care vede situația, cel care se gândește la oameni și cel care are curajul să ridice steagul alb și să negocieze. Astăzi este posibil să se negocieze cu ajutorul puterilor internaționale. Cuvântul „negociere” este unul îndrăzneț. Când vezi că eșuezi, că lucrurile merg prost, trebuie să ai curajul să negociezi. Să-ți fie rușine, dar după câte morți se va termina asta? Conduceți negocierile în timp util și căutați o țară care să acționeze ca mediator.

Aici Dmitri Babich pune în contrast evaluarea rațională a pierderilor și slăbiciunilor militare a experților occidentali cu retorica agresivă și isterica a atâtor „oameni de stat” occidentali.

Jurnalul de politică externă al SUA argumentează împotriva apartenenței Ucrainei la N.A.T.O. [1]

Dmitri Babich

Declarațiile recente ale liderilor occidentali despre războiul din Ucraina dau impresia de schizofrenie. Ceea ce este ciudat la situația actuală este faptul că declarațiile iresponsabile sunt făcute de liderii politici de la putere, în timp ce cel puțin unele voci din mass-media și din opoziție încearcă să cheme „factorii de decizie” la rațiune. Odinioară era invers: „visele sălbatice” și retorica extremă erau domeniul mass-mediei, în timp ce personalitățile politice acționau în mod responsabil. Declarația ciudată a lui Macron care „nu excludea” trimitere de trupe NATO pentru a ajuta regimul lui Zelensky a fost rapid dezamorsată de ministrul francez al Apărării, Sebastian Lecornu, care a spus că o astfel de decizie „nu este pe masă în acest moment”.

Ministrul polonez de externe Radoslaw Sikorski a cerut „escaladare asimetrică” în Ucraina - din partea N.A.T.O. În opinia lui Sikorski, prezența trupelor NATO în Ucraina „nu ar trebui să fie ceva de neconceput”. Nicio surpriză în această declarație a acestui fost cetățean britanic (Sikorski a fugit din Polonia în vremurile dificile ale legii marțiale din anii 1980) și a soțului „neocon media Valkiria” Ann Applebaum.

Rarele voci ale rațiunii sunt auzite din partea experților și comentate de o mică parte a mass-media profesionale.

„Foreign Policy”, una dintre cele mai autorizate reviste ale Americii în domeniul afacerilor internaționale, a publicat chiar un articol în care neagă necesitatea aderării Kievului la N.A.T.O. Articolul este intitulat „N.A.T.O. nu ar trebui să accepte Ucraina - de dragul Ucrainei”. Cei doi autori ai articolului promit să ofere „cele cinci motive pentru care extinderea alianței occidentale ar face Kievul și mai rău.”

Autorii articolului, Stephen Walt și Robert Renée Belfer, își dau seama că merg împotriva curentului occidental, deoarece sugestia lor de ne-admitere a Ucrainei în N.A.T.O. este de fapt linia roșie de lungă durată a Rusiei - repetată de multe ori înainte de februarie 2022 de președintele Putin.

Deci, ce i-a făcut pe autorii politicii externe să se îndepărteze de curentul occidental în privința narațiunii N.A.T.O.-Ucraina? Unul dintre factori a fost eșecul militar continuu al Kievului. Iată un citat din articolul „The Foreign Policy”: *„Referindu-ne la Ucraina, convingerea noastră că introducerea ei în N.A.T.O. acum (sau în viitorul apropiat) este neînțeleaptă se bazează pe mai multe presupuneri. Una dintre acestea este că Ucraina nu poate inversa situația de pe câmpul de luptă și nu își poate recuceri teritoriul pierdut decât dacă primește mult mai multe arme și nu are timp să-și reconstituie forțele după eșecurile din ultimul an. Ucraina suferă de o lipsă severă (și probabil ireversibilă) de forță de muncă, iar combinația de supraveghere cu drone, artilerie și fortificații extinse rusești va face dificil de imposibil ca Kievul să facă progrese teritoriale mari. Majoretele Ucrainei din Occident s-au înșelat*

primăvara trecută când au oferit previziuni optimiste cu privire la contraofensiva care se apropia atunci. Și repetă această eroare acum, sugerând că există încă o mulțime de modalități prin care Ucraina poate schimba valul”.

„Kievul nu poate inversa situația de pe teren, unde valurile bătăliei s-au schimbat împotriva Ucrainei” , spune articolul „The Foreign Policy”, aducând vești proaste regimului lui Zelensky: cu fiecare zi care trece are șanse mai mici de a „recuceri teritoriul pierdut”. Dar motivul principal pentru trecerea autorilor la realism nu este nici măcar militar, ci psihologic. Cui îi pasă mai mult de Ucraina? Răspunsul la această întrebare a devenit evident în ultimele luni. *„Presupunerea noastră este că liderilor Rusiei le pasă mai mult de soarta Ucrainei decât Occidentului”*, se spune în articol.

Problema nu este doar reconstrucția postbelică, pe care Rusia a început-o deja în, să zicem, Mariupol. Nicio țară N.A.T.O. nu este pregătită să angajeze în Ucraina un număr de trupe care ar fi comparabil chiar și pe departe cu contingentul armatei ruse care operează acum în prima linie.

Autorii recunosc cu întârziere că Occidentul nu a acționat în interesul Ucrainei de la bun început: *„Angajamentul adesea repetat al N.A.T.O. de a aduce Ucraina în alianță a alimentat, fără îndoială, preocupările Moscovei. Este imposibil de negat dovada că perspectiva aderării Ucrainei la N.A.T.O. a alimentat acțiunile lui Putin”*. În acest fel articolul din „Politica Externă” admite cu întârziere un adevăr simplu care a fost negat atât la Washington, cât și la Bruxelles ani de zile. Deci, apartenența Ucrainei la N.A.T.O. „nu va face decât să prelungească războiul”, conchide „Politica Externă”, fapt cu care nu se mai poate fi de acord. „Neutralitatea s-ar putea să nu fie atât de rea pentru Ucraina” - și asta este adevărat. Întrebarea este: de ce opinia înțeleaptă este limitată la marginile comunității de experți, în timp ce sugestiile agresive ciudate ale lui Macron și Sikorski sunt curentul dominant?

Aranjament grafic - I.M

[1] Sprijinul pentru acest lucru vine de la mulți membri ai Congresului, inclusiv de senatorul din Utah, Mike Lee, care servește ca republican de clasament în Subcomitetul judiciar pentru antitrust, politica concurenței și drepturile consumatorilor (<https://www.judiciary.senate.gov/about/subcommittees/subcommittee-on-antitrust-competition-policy-and-consumer-rights>) , „Dacă Ucraina intră în N.A.T.O., noi trebuie să părăsim N.A.T.O.”, a scris el în „The American Conservative”. *„În ciuda a ceea ce ar pretinde administrația Biden și instituția politicii externe, decizia Rusiei de a urmări obiective militare în Ucraina s-a datorat în mare parte perspectivei unei extinderi suplimentare a N.A.T.O. atât pentru Ucraina, cât și pentru Georgia, o linie roșie pe care Vladimir Putin a trasat-o încă din 2008. În loc să ia în serios astfel de avertismente, capitalele americane și europene au continuat să bată tamburul expansiunii prin promovarea dorințelor stupide ale „ordinei internaționale bazate pe reguli” deasupra realismului”*.

Sursa - <https://freenations.net/stoltenberg-delusion-macrons-military-losses-west-weakens-on-non-nato-ukraine%E2%99%A2/>
(<https://freenations.net/stoltenberg-delusion-macrons-military-losses-west-weakens-on-non-nato-ukraine%E2%99%A2/>) - 13 martie 2024

Evaluare: ★★★★★

